

GÜNCEL SANATIN GENÇ İSİMLERİ

Röportajlar: SEDA ATAKAY

fantastik ve çok boyutlu yapıtlar

Ansen, dijital ortamda yarattığı çalışmalarını ile sanal dünyanın kapılarını aralarken, ülkemizde gelişmekte olan farklı ve yeni bir alanı temsil ediyor.

Sanat anlayışınızın temelini neler oluşturuyor? Bu anlayışınızı eserlerinizde nasıl yorumluyorsunuz?

Öncelikle sanatın tanımını ele aldığımızda zaten kendi kendini yanıtlıyor bu soru, ama bunlardan en önemlisi yaşadığımız coğrafyanın sanatçıya etkileri, sosyolojik problemlerin, ifade özgürlüğünün en rahat platformu "sanat yapıtı" ile aktarımı, paylaşımı... Eserlerimde de bunu görebilirsiniz, hem kendi coğrafyasından beslenen hem de dünyadaki meselelerin, bunların içinde insanın kendisi ve dolayısıyla etkilediği, dokunduğu her şey beni üretime tetikleyen faktörler ve kısacası konularımı seçtiğim yer insanın var olduğu her yer ve bu benim sanat yapıtı üretimimdeki temel anlayışım.

Üç boyutlu heykellerinizi oluştururken ne gibi malzemelerden yararlanıyorsunuz? Dijital teknoloji ile eserleriniz nasıl örtüşüyor?

Üç boyutlu heykeller, benim 2001 yılında başladığım ve

tamamen formu ve biçimi algılamamda kendime verdiğim bir ödevdi. Bu ödevi zamanla geliştirip "kinetik" yani çalışan üç boyutlu işler üretmeye kadar geliştirdim, oradan edindiğim bilgiler ve tecrübeler, gerek mekanik gerek elektronik bir takım araştırmalara ve geliştirmelere kadar götürdü. Oradan dijital alana geçiş kaçınılmazdı, çünkü resim kökenli bir sanatçı olarak formun iki boyutlu düzlemde ifade şekli ve alanı bir düzlem olan ressam için örtüşen bir durumdu ve bunlar bir platformda birleşti. Resim bilgileri ve üç boyutlu deneyim, en sonunda şu an uğraştığım alanda hala devam etmekte... Üç boyutlu heykelleri yapma mantığım dijital ortamda devamlılığını göstermekte ve sonuç olarak birbirleri ile örtüşmeleri doğal bir süreç ve sağlıklı bir durum.

Yapıtlarınızın birçoğunda izleyici adeta sanal bir yolculuğa çıkıyor. Bu yapıtlar izleyicisine ne gibi bir mesaj vermek istiyor?

Sanal ya da gerçek bir şekilde izleyici ile temasa geç-

ANSEN

"Bait", 2009, lambda mono baskı, 100x213 cm.

Sağda:
"Playback", 2009, lambda mono baskı, 184x110 cm.

Altta:
"The Sample", 2007, lambda mono baskı, 132x100 cm.

mesindeki sebep, farklı ve yeni bir alanın ifade biçimlerini kullanmaktan kaynaklanıyor. Bir bakıma teknolojik gibi görünse de aslında yapımın, geleneksel heykel ve resim sanatlarındaki tekniklerin kullanımı ile oluşması izleyiciyi daha da şaşırtıyor. Mesajı ise açık; kendini izleten, karşısında konuşturan her yapıt zaten mesajını veriyordur, izleyiciye fısıldıyordu ya da bağırtıyordu. Bir şekilde iletişim zaten kaçınılmaz.

Türkiye'de son dönemlerde çağdaş sanata karşı ilgi gittikçe artıyor. Bu konu hakkındaki düşüncelerinizi bizlerle paylaşabilir misiniz?

Ne zaman önüme "Çağdaş Sanat" kelimesi gelse, aklıma sanatın çağdaş olanı ya da olmayanı gibi bir

mesale geliyor. Çağ ile uyumlu gibi sözcükler tanımlıyor aklımdaki çağdaş sanatı. Dijital ya da farklı bir malzeme işi çağdaşlaştırmıyor. Benim düşüncem, sanat yapımı zaman ilerledikçe düşüncede ve teknikte farklı noktalara geldi ve daha da gelecektir. Bu durum kaçınılmaz, yeni tanımlar, yeni düzenler sanat yapıtının farklı ifade biçimleri geliştirmesine imkân sağlayacaktır. Bu yüzden son dönemlerde derken içinde yaşadığımız çağın getirdikleri sanatın şekline ve izleyicinin kitlesine yön veriyor.

Dünya çapında çağdaş sanat eserlerinde sıra dışı olgularla karşıyoruz. Siz bu durumu nasıl yorumluyorsunuz? Sizce bunun bir sınırı olmalı mı?

Bir ifade biçimi olan sanatın, karşısına yasakları ya da sınırları koyduğunuzda o birilerinin sanatı olur ya da bir kaç kişinin, gerçek izleyicinin olmaz. Zaten düşünceyi önünü kesmek bağlamından bakıldığında işin doğasına tamamen ters düşen bir durum. Sıra dışı olgular her

zaman her çağda vardı. Şimdi yenileri eklenir, yarın daha başkaları, sınırları çizmek bir tek teknik çözümlükler yüzünden gerçekleşmeli, o da bir şekilde kendini ifade edebilecek çözüm noktalarını bulabilir. Ama onun dışında düşünceyi engellemek ve ona kota koymak, tamamıyla ters bir durum. Aksini söyleyen varsa, bir düşünceyi ya da olgunun o da gitsin kendini öyle ifade etsin, fikirler olmalı, farklılık olmalı ama kısıtlama ya da sınır olmamalı. Sanat politikanın aracı değildir ama politikte olabilir. Böyle bir sınırsız güç zaten sınır tanımaz. Sınır, kanun tanır ama sanatın spesifik bir kanuna zaten ihtiyacı yoktur.

1978'de Kayseri'de doğan Ansen, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü mezunu. 2004-2009 yılları arasında Galerix-ist'te, "X-istence", "Direniş", "Tehdit" ve "Iz" isimli dört kişisel sergi gerçekleştirdi. Sanatçı, Contemporary İstanbul 06, 07 ve 08 fuarlarına katıldı. 2006'da Artfair06 Cologne (Köln, Almanya), 2008'de CIGE 08-China International Gallery Exposition (Pekin, Çin) ve 2009'da ShContemporary'09 (Shanghai Asia Pacific Contemporary Art Fair) fuarlarında yer aldı. Ayrıca yurtdışında, Türk Çağdaş Sanatı Müzayesi'nde ve Taipei (Tayvan)'deki Sakshi Galerisi'nde gerçekleşen Tradition of the New: New Aspects in Contemporary Asian Art (Yeninin Geleneği: Çağdaş Asya Sanatının Yeni Yüzleri) isimli çok-uluslu sergiye katılan sanatçı daha bir çok projeye imza atıyor.